

KALVÍNSKE HLASY

ÚRADNÝ ORGÁN

REFORMOVANEJ KREŠŤANSKEJ CIRKVI NA SLOVENSKU

Ročník LXXXVII.

Číslo 2.

Komárno, február 2016

Cena 30 centov

O PÔSTE, KTORÝ ZMIERŇUJE NÁŠ DUCHOVNÝ CHLAD

Pán Boh sa vždy stará o také časy i možnosti, keď sa môže zastaviť a stíšiť, keď sme sa popri našich žiadostiach mohli sústrediť aj na naše duchovné potreby. Čo to pre nás znamená?

Aj Hospodin sa to pýta svojho ľudu, ktorý charakterizuje takto: „*Veď dennodenne sa ma dopytujú a túžia poznať moje cesty. Ako ľud, ktorý koná spravodlivo a neopúšťa Božie právo. Žiadajú odo mňa spravodlivé súdy a túžia po mojej blízkosti*“ (Iz 58,2). Je to závideniahodná charakteristika. Mohli by sme sa zamyslieť nad tým, či by to Pán Boh mohol povedať aj o nás, alebo charakteristika musí pokračovať ako v prípade Izraela: „*Prečo sa postíte, keď to nevidíš? Koríme sa, a nevnímáš to?*“ (Iz 58,3a). A Boh hovorí prostredníctvom proroka veľmi triezvo: „*Nepostíte sa ako v deň, keď chcete, aby váš hlas bolo počut' na výsostiach*“ (Iz 58,4). Skutočne, čo je pôst podľa Božej vôle a čo je jeho podstatou? Je to len jeden pojem, ktorý počujeme od členov našej rodiny, ktorí chodia do kostola, od známych našich starších príbuzných, alebo je to pojem, ktorý počujeme na bohoslužbe, ale nevieme, kam ho máme zaradiť medzi súčasné zvyky. Aj pre nás znamená pôst, odriekanie, nejedenie (to, čo nemáme radi), alebo – ako to vyznával Boží ľud – *trýznime sa?*

Pôst kresťanov – v zmysle života a smrti Ježiša Krista – znamená oveľa viac prehĺbenie. Keď sa chcel Ježiš priblížiť k Bohu, naozaj si odriekol aj telesné pokrmy, aj iné veci potlačil do úzadia, aby mohol dostať silu z potraviny, ktorú Mu chcel poskytnúť Hospodin. My sa mnohokrát sústreďujeme na telesnú podstatu pôstu, ktorá skutočne zahŕňa telesné postenie sa a hladovanie. Ale keď sa nevyberieme po ceste hľadania Boha, ktorý vysvetľuje pôst na duchovnej úrovni, stačí to a je to všetko. Naším moderným spôsobom života sa čoraz viac vzdáľujeme od skutočného pôstu. V biblickom zmysle pôst však vôbec nie je horkým zriekanim sa, ale veľkou možnosťou, ktorá obohatí človeka i jeho okolie. Poodídeme, aby sa Pán Boh mohol dostať do centra nášho života. Toto bolo v biblickom zmysle podstatou každého pôstu, praktizovali ho preto, aby hľadali Hospodina. Človek sa niečoho vzdá, aby viac hľadal Hospodina a prijal Jeho dary, nech sa potom z Jeho myšlienok v jeho živote môže niečo uplatniť, niečo, čo bude naozaj dobré. „*Toto je pôst, ktorý sa mi páči: Uvoľ-*

ňovať nespravodlivo nasadené putá, rozlámaj jarmo otroctva, prepustiť utláčaných na slobodu a rozbiť každé jarmo“ (58,6). Podstatou zákona pôstu je oslobodenie sa od nejakej zviazanosti.

Musíme sa teda zriecť toho, čo človeka ohrozuje tým, že by ho mohlo držať v poviazanosti. V žiadnom prípade to nie je zásluhová činnosť, ale poznanie toho, aký veľký je Boh, a ako veľmi sme sa od Neho vzdialili, ale znovu môžeme posilniť svoj vzťah s Ním, a On bude môcť opäť zaujať miesto v mojom živote, ktoré Mu patrí. Ak sa to stane, pôst bude mať vplyv navonok i dovnútra. Veď človek sa mení a vôkol neho sa mení aj život. Navráti sa poriadok, do ktorého Boh stvoril človeka. Mali by sme dodržiavať Boží poriadok, ale človek sa vzpiera, lebo to môže so sebou prinášať odriekanie, a my sa ničoho nechceme zriecť. A Boh sa prostredníctvom človeka aj na základe dnešného textu sťažuje, že človek zanechal Jeho poriadok a mnohými dôsledkami tohto svojho počínania trpí aj dnes. Ani dnes sa neradi zriekame svojich žiadostí a aj dnes za ich dôsledky veľmi platíme. Ježiš Kristus sa však všetkého vzdal, Jemu Otec nebol milostivý preto, aby mohol byť milostivý nám, ktorí prídeme na to, že bez Neho, bez Jeho poriadku žitie nie je Životom. Ináč je len ponevieraním sa, živorením – s Ním však prichádzajú bohaté možnosti, každodenné požehnania. Život sa stane obohatením, oslobodením od zväzujúcich síl.

Pôst má skutočný zmysel vtedy, keď má aj svoj cieľ. A týmto cieľom je: vhlbiť sa do spoločenstva s Bohom, aby sa duch mohol intenzívnejšie obracať k Bohu. Na to slúži pôst. Toto je jeho vysvetlením i zmyslom.

Pôst má skutočný zmysel vtedy, keď má aj svoj cieľ. A týmto cieľom je: vhlbiť sa do spoločenstva s Bohom, aby sa duch mohol intenzívnejšie obracať k Bohu. Na to slúži pôst. Toto je jeho vysvetlením i zmyslom.

Vytvorenie vzťahu a jeho budovanie. Budovanie vzťahu môže byť niekedy problémom, ale z Božej milosti prichádzajú ešte takéto pôsty, časy, vhodné pre hľadanie Boha a posilnenie sa v ňom. Udržme sa v tom! Ak sa nebudeme postiť v prijímaní potravín, postíme sa vo veciach, ktoré nám spôsobujú ťažkosti, aby sme po ukončení pôstu cítili tú Božiu silu, ktorá nás navždy udržiavala. Medzitým čerpajme z Neho, aby sme boli silní v čase skúšok. Boh ťa hľadá a podporuje, len Mu daj potrebnú silu a pozornosť. „*Ľud môj, počúvaj moje poučenie! Svoje ucho nakloň k slovám mojich úst*“ (Žalm 78,1). Náš Boh nám to aj dnes odkazuje.

Ferenc Szopó

W. R. Featherston

MÔJ JEZU, JA LÚBIM ŤA

*Môj Jezu, ja ľúbim Ťa, keď viem, že si môj.
Ty si trpel za môj hriech, nuž viem, že som Tvoj.
Môj Pastier a Spasiteľ, vždy ten istý si dnes.
Ach, tá láska úžasná mi budí v srdci ples.*

*Ty si najprv ľúbil mňa, ja Ťa ľúbim tiež,
Svoj život si ochotne dal na Golgote.
Len trňovú korunu mal pre Teba zlý svet.
Ach, tá láska úžasná mi budí v srdci ples.*

*Ó, ľúbim Ťa v živote, navždy, do smrti;
dosť si mi, Ty, Pane sám, v Svojej milosti.
Ty môj verný Zásťanca si pred Bohom aj dnes.
Ach, tá láska úžasná mi budí v srdci ples.*

Pred tvárou Hospodina

Môj Bože! Viem, Ty skúmaš srdce a obľubuješ úprimnosť. Preto pred Tebou neskrývam svoje nedostatky. Patrím medzi tých, na ktorých žaluješ, že sa síce obrátia, ale sú ako luk, v ktorom nieta pružnosti a sily. Podobám sa pošetilým farizejom, ktorí sa nazdávajú, že nádoba je čistá zdnuka, ak je čistá zvonku. Pane, Ty znáš a vidíš túto moju úbohosť. Avšak Ty vieš aj to, že by som sa svojej skazenosti rád zbavil. Ujmi sa ma. Prosím Ťa, Pane, pre Tvoje milosrdenstvo, nedaj, aby som sa podobal zabielenému hrobu. Čo by mi osožilo, keby ma vlastné srdce i celý svet pokladal za nábožného, ale keby si Ty myslel inak. Vypuď mi zo srdca všetko, čo sa Ti nepáči. Obráť ma Ty a budem obrátený. Pomôž mi Ty, môj Bože. Daj mi silu podľa bohatstva Tvojej milosti, aby som niesol opravdivé ovocie nápravy, pre Ježiša Krista, nášho Pána. **Amen.**

Johann Arndt

cestovný lístok, je pokojný. Preukáže sa ním a nik mu nebude upierať miesto vo vlaku.

Podobne aj na ceste do večnosti musíme mať pravý, platný cestovný lístok, ak chceme dosiahnuť cieľ – nebesá. Tento cestovný lístok musí obstať pred skúškou jasného svetla Slova Božieho. Podľa tohto svetla neplatí nič iné ako „krv Baránka Božieho“. To je to jediné, čo ti môže dať plné právo na Božiu slávu. „Krv Ježiša Krista, jeho Syna, očisťuje nás od každého hriechu“ (1Jn 1,7).

Mnohí ľudia sa nazdávajú, že ich morálny život je tým cestovným lístkom, ktorý im dáva nárok na miesto v nebi. Iní sa odvolávajú na svoje dobré skutky a na svoje milosrdenstvo preukazované iným. Milý čitateľ, vari sa nechceš aj ty dopustiť takého omylu? Nuž ihneď sa vzdaj dôvery v takýto chybný základ a obráť sa k Pánovi Ježišovi Kristovi. Len On sám je schopný spasiť. Nedôveruj nijakému inému útočisku. Nehľadaj nijakú inú zásluhu. Nikdy neodpočívaj, pokiaľ nie si schopný so zlomeným srdcom, ale s radosným uspokojením povedať: Boh žiadny hriech mi nepočíta viac, On víťazil v Svojej milosti, čo bolo treba Kristus vykonal, som večne volný v Božej blízkosti.

„Ved' milosťou ste spasení, prostredníctvom viery; a to nie sami zo seba, je to dar Boží; nie zo skutkov, aby sa nikto nechválil“ (Ef 2,8).

CESTOVNÝ LÍSTOK

Otvorením železničnej trate Liverpool–Manchester sa vo Veľkej Británii začala epocha železníc. Rozvoj železničnej dopravy sa spája s menom vynálezcu parnej lokomotívy George Stephensona, ktorý svoje konštrukcie zdokonaľoval a v októbri roku 1829 zvíťazil so svojou lokomotívou *Rocket* v súťaži vypísanej železničnou spoločnosťou Liverpool–Manchester. Trať dlhá 70 míľ (113 km) zvládla Stephensonova „*Rocket*“ rýchlosťou 56 km/h, o 30 km rýchlejšie než požadované súťažné

á Grande Vitese, vysoko-rýchlostný vlak. Na takmer 800 kilometrov z hlavného mesta Paríž do prístavného mesta Marseille potrebuje vlak TGV presne tri hodiny.

Za 180 rokov histórie železníc sa veľa zmenilo. Železnice v Európe, Ázii, Amerike, Afrike, Austrálii a na Novom Zélande sa stali chýrnymi svojimi odvážnymi konštrukciami mostov, viaduktov a tunelov. Jedno sa však nezmenilo. *Ako pred 180 rokmi tak aj dnes každý cestujúci musí mať platný cestovný lístok.*

podmienky. George Stephenson si odniesol víťazný pohár.

Elektrické lokomotívy sú povestné svojou rýchlosťou. Dlhé roky držali rýchlostný rekord 331 km/h z roku 1955 francúzske železnice. „TGV-Atlantique“ dokázal ísť 18. mája 1990 na špeciálne upravenej trati rýchlosťou 513,3 km/h. Tri písmenká tu symbolizujú rýchlosť: TGV=Train

Sprievodca vlaku nemá za úlohu prezerať si tvár, oblek alebo zavazadlo cestujúceho. Zaujímá sa len o cestovný lístok, či je platný, či má cestujúci právo na miesto vo vlaku.

Ak niekto cestuje vlakom a nemá cestovný lístok alebo má neplatný, pri príchode sprievodcu je znepokojený. Ale poctivý cestujúci, ktorý má pravý, platný ces-

„A Géchazi uháňal za Naamánom. Keď Naamán spozoroval, že niekto za ním beží, zoskočil mu v ústrety z voza a opýtal sa: Či je všetko v poriadku?“ (2Kr 5,21).

Naamán kladie Géchazimu život zachraňujúcu otázku a ten na ňu bez rozmýšľania odpovedá: *V poriadku*. Jeho chamtivosť ho stála zdravie, večný život (2Kr 5,27). Žil v blízkosti proroka, videl Božie divné skutky, Jeho požehnanie a bohatstvo, predsa však túžil po pozemskom bohatstve. Aj on by si bol mohol pýtať požehnanie a bol by sa mohol stať požehnaním pre iných. Naamánova otázka znie aj k nám: *Je všetko v poriadku?* Robíme pštrošiu politiku, vopchávame si hlavy do piesku a tvárime sa, akoby všetko bolo v poriadku. Žijeme v chaotickom svete, kde nás každodenné správy informujú o samých faka-júcich udalostiach. Vlak ľudstva viac ako 2000 rokov podľa ustáleného cestovného poriadku beží ku konečnému cieľu. Všetci sedíme v tomto vlaku a nemyslíme na to, ako rýchlo uteká čas. Roky sa mihajú a čo nás čaká? Cesta sa skončí, dôjdeme do cieľovej stanice, a budeme musieť vystúpiť. Ale kde? Sú len dve možnosti: vo večnom živote alebo vo večnom zatratení.

K akému cieľu smeruješ ty? Nebo sa nedá získať polovičatým srdcom. Tam nič neznamená tvoj diplom, znalosti cudzích jazykov (hoci aj tie sú potrebné!), nie je dôležité, koľko modlitieb odverklíkujes, koľko nediel presediš v kostole. K tomu, aby sme sa dostali do neba, je to málo. K tomu potrebuješ byť kráľovským dieťaťom, ktoré obmyla Baránkova krv. „Kto zvíťazi, takto bude oblečený do bieleho rúcha a nevymažem jeho meno z knihy života, ale vyznám jeho meno pred svojím Otcom a pred Jeho anjelmi“ (Zjav 3,5).

Naše cirkevné zbory sú čoraz menšie, deti nechcú poznať Boha, nemodlia sa, nechodievajú do zhromaždenia, nemajú vzťah s Bohom, ale so svetom áno. Ich telo vyzerá ako ozdobený vianočný stromček. Nie preto nám ich dal Boh...

Nemáme veľký príjem, ale podporujeme viacero misijných aktivít, pripravujeme potravinové balíčky pre viacdenné rodiny, ak je to potrebné, vyplatíme lieky niektorému dôchodcovi, chorému, ale do teraz sme nikdy netrpeli núdzu. (Toto som nenapísala na chválu, ale ako príklad). „Lebo od každého, kto mnoho dostal, bude sa mnoho požadovať“ (Lk 12,48b).

Boh požehná len to, čo Mu odovzdáme. Či je to už náš čas, naše sily, zdravie či peniaze. Často by sme chceli Pánu Bohu vysvetliť čo a prečo robíme, alebo nerobíme. Ale či je potrebné vysvetľovať to, veď On vidí do nášho srdca i do našich peňaženiek. Odovzdávaj desiatky zo svo-

Je všetko v poriadku?

jich príjmov, lebo ochotného darcu miluje Boh! Ak je Boh Pánom nášho života, vieme trpieť nedostatok, ale aj tešiť sa z hojnosti. To, čo máme, nám automaticky nepatrí, a ani nie je samozrejmé, že to máme, ale všetko je Boží dar. *Je všetko v poriadku?* Neklam sa tým, že *ja nie som taký zlý!*

Pri večeri Pánovej vyslovujeme nad sebou súd: *som hriešnik, zasluhujúci si smrť a zatratenie*. Ale nemusíme takými zostať, lebo budeme zatratení!

Nedávno ktosi povedal, aby sme ľudí nestrašili takýmito vecami. Nikoho nechcem strašiť, iba upozorniť: cestoval by si vlakom, o ktorom nevieš, kam smeruje? Pritom sa s tebou možno deje práve to! „Prebud sa, kto spíš!“ (Ef 5,14b). Všetko dianie v tomto svete ohlasuje, že Ježiš stojí pred dvermi a Jeho príchod je blízko. Chop sa príležitosti, lebo zbabelci nemôžu zdediť Božie kráľovstvo (Zjav 21,8). Buď odvážny a urob si poriadok v živote, prijmi ponúkanú milosť! Boháč v pekle už videl a chápal všetko (Lk 16,23–24), ale už bolo neskoro.

Apoštol Pavol v Liste Efezanom (6,10–20) nás uistuje o tom, že smelo môžeme poznávať tajomstvá evanjelia – čisto, úprimne, pravdivo, aby ľudia mohli spoznať svoju hriešnu podstatu. Sú potrebné ruky, zložené k pokore a modlitbe. Boh sa pýtal Mojžiša: „Dokedy ma tento ľud bude nenávidieť a dokedy mi nebude veriť ani pre mnohé skutky, ktoré som medzi nimi učinil?“ (4Mojž 14,11).

Dnes sa to isté pýta aj nás. Neodpovedz Mu, že je všetko v poriadku! Sú tvoji mi-

lí, tvoje deti a vnúčatá na dobrom mieste? Cestujú dobrým vlakom? Smerujú k dobrému cieľu?

Čas milosti ešte trvá, ale nevieme dokedy. Ja som sa so živým Bohom stretla v roku 1990. Nemám diplom, hoci som ho mohla mať, hovorím len dvoma jazykmi, hoci som sa ich učila viacero, ale som oz-

načená Baránkovou pečatou a som kráľovským dieťaťom, lebo On je pre mňa všetkým vo všetkom.

Je možné žiť bez Boha, ale zomrieť nie!
Ibolya Varjassi

Margita Breznaiová Prosba za teba...

*Spájaj ruky a priprav sa k ranej modlitbe,
utíš svoj hlas a pokorou vyslov
slová úprimné.
Vyšlo slnko, ktoré ti prinieslo
teplo, jas,
už sa nemrač, ale ústa do úsmevu vlač.*

*Bolesť neschováš, ani jednu z múk,
všetko márne obráti sa v prach,
však už nemaj strach.
Človek má vlastne všetko,
čo mu k životu treba,
srdce ľudské v živote tepe,
k bolesti i k radosti
ti stačí mať Bože Teba.*

O tom, čo sú to sviatosti, sa učíme prvý krát na našej konfirmačnej príprave. Katechizmus o našich sviatostiach uvádza: „Sú to viditeľné znaky a pečate, ktoré sám Boh ustanovil preto, aby nimi zaslúbenia evanjelia učinil zrozumiteľnými a tieto spečatil“. Jedine cirkev ponúka a vysluhuje sviatosti pre veriacich v Pána Ježiša Krista. Sviatosti pochádzajú od Neho, On je ich základom a pravou božskou milosťou. Podľa Katechizmu reformovanej kresťanskej cirkvi zameriavajú celú našu vieru na spásnu obeť Ježiša Krista na kríži. My môžeme prijímať vo viere v sviatostiach už teraz skutočný obsah nášho spasenia. Nič iné nám nemôže dať takú zreteľnejšiu pohnútku viac milovať Ježiša Krista, než sviatosť svätý krst a svätá večera Pánova. Ako jasne nám vysvetľuje význam svätého krstu pieseň v reformovanom Spevníku číslo 513 alebo význam svätej večere Pánovej známa pieseň číslo 525.

Ján Kalvín vo Vzdelaní vo viere píše: „Sviatosti sú ustanovené, aby boli rozsvietením našej viery ako pred Bohom, tak pred ľuďmi. Pred Bohom zaiste rozsviečujú našu vieru tým, že ju utvrďujú v Božej pravde“. Je to pekná Kalvínova myšlienka, že viera sa musí cvičiť, aby mala silu. Pravidelnosť a stálosť len pomôže našej viere. Sviatosti sú pred Bohom i pred ľuďmi, pred zrakom sveta ich nábožne kresťanský uplatňujeme. Zverejňujú, že sme kresťania! Žijeme v sile Božej pravdy, ona je nemenná hodnota záujmu kresťanskej viery. V pravde sa potrebujeme čo najviac upevňovať. Nie vo svojich omyloch, ale v pravde nad všetko. Ona nás vyslobodí! Sviatosti sú teda spojené s Božou pravdou. Prinášajú ju do našich srdiec.

„Lebo Hospodin nám nimi umožňuje vidieť vysoké nebeské tajomstvá v telesných spôsoboch, ako uznal za vhodné vzhľadom na našu telesnú neznalosť.“ Reformátor sa dotýka vôle Hospodina, On je aktívny iniciátor kontaktu Boh a človek. Hospodin sa dobrotivo skláňa k človeku a ustanovuje prítomné znamenia tejto skutočnosti. Už pozemský súčasníci Ježiša Krista chceli vidieť znamenia. Túžili po niečom presvedčivom a hmatateľnom. Takí sme my! Rovnako nás ovplyvňuje pozemskosť, neznalosť hlbšie preniknúť k Božím tajomstvám. Hospodin nám otvára nebeské veci, je prístupný cez sviatosti. Kresťania od svojho počiatku slávil svätý krst a svätú večeru Pánovu. Tým boli charakteristickí, vyznačovali sa veľkou úctou k

VZDELANIE VO VIERE (XXV.) Svätý krst a svätá večera Pánova

sviatostiam. Máme sa čo učiť i v dnešných časoch od našich predchodcov.

Kalvín uvádza, že samotné Božie slovo poznamenáva sviatosti. Božie slovo im určuje význam. Reformátori museli zdvážať mnohé zápasy o čistotu sviatostí, za ich pravé obnovenie a vysluhovanie v súlade s Písmom. Naša reformovaná kresťanská cirkev má podľa učenia a ustanovenia Pána Ježiša Krista dve sviatosti: svätý krst a svätú večeru Pánovu. Apoštoli ich rozširovali, dodržiavali a svätili. Od začiatku sa tak budovalo kresťanstvo.

„Sviatosť vždy predchádza prisľúbenie, obsiahnuté v Slove, znamenie je potom pridané, aby potvrdzovalo a pečatilo ono prisľúbenie a učinilo nám ho presvedčivejším. Hospodin vie, že je to vhodné vzhľadom na našu nechápavosť.“ Prisľúbenie platí v sviatostiach, pravdivé Božie

ľahky dostáva do života. Viera je zázrak, ktorý učinil Boh. Neprestáva, lebo On ho obraňuje a obohacuje. Sviatosti vieru deklarujú pred všetkými ľuďmi. Vieru v odpustenie hriechov a vo večný život.

„Sviatosti precvičujú vieru i voči ľuďom, keď nimi nadobúda povahu verejného vyznania, a keď ju podnecujú k chválam Hospodina.“ Vysluhovanie sviatostí je na ceste s verejným vyznaním viery, toho, kto sviatosť vysluhuje, aj toho, kto sviatosť prijíma. Nesmieme sviatosť podceňovať, ale pripisujeme jej ten najväčší význam. Pri nej sľubujeme novú poslušnosť, ktorú chceme zachovať, ľutujeme hriešny život. Vážne sa pripravujeme na prijatie sviatostí a sme vďační Bohu za posvätený život.

Na tomto svete sme obklopení rôznymi vecami. Často prikladáme dôležitosť

tomu, čo je márne. Zháňame sa po kráse naoko, po trvalosti so zárukou. Sviatosť pochádza od svätého Boha, oddeleného od každej nečistoty. On nám dáva toľko, že ani si nevieme v našej miniatúrnej viere uvedomiť, čo všetko nám daruje. Musí nás denne a všade naplňať to, že sme pokrstení. Musí nás sústavne obnovovať spoločenstvo svätej večere Pánovej. Kalvíni boli kedysi známi svojou zbožnosťou, horlivosťou, pracovitnosťou. Sviatosti sú tu pre nás, bez nich nie je možné napredovať s Pánom.

Juraj Gajdošoci

Jedine Tebe

Jedine Tebe, Ježišu môj, ďakujeme, že v Tvojej cirkvi nasledovať Ťa môžeme. Teba vyznávame ako Syna Božieho, ktorý preto prišiel na tento svet, aby nás svojim slávnym zmŕtvychvstaním raz a navždy oslobodil z našich hriechov a udelil večný život všetkým Tvojim verným. Drahý náš Spasiteľu, Ježišu Kriste, len Teba uznávame ako svojho Pána, preto sme na Tvoje meno krstení. Zosielať na nás Duchu Svätého, aby sme sa pri prijímaní znakov svätej večere vždy očistovali Tvojou svätou krvou. Daj, Pane, aby zvest' evanjelia sa šírla po celej zemi, nech sa čo najviac ľudí dozvie prostredníctvom Tvojej cirkvi o možnosti spásy svojej duši. Dopraj, Ježišu, konať to krásne dielo Tvojej lásky medzi našimi blíznymi. Amen. **Tibor Sabovik**

slovo sa dostáva do sveta ľudí. Boh prisľúbil skvelú budúcnosť, do ktorej už teraz uvádza svoj ľud. Sú neomylné, vždy stoja na Božej pravde. Nielen ju potvrdzujú, ale sú to overené pečate Božieho nebeského úradu nad nami.

„Veď naša viera je taká maličká a krehká, že ak sa neoprie zo všetkých strán a nepodoprie všetkými prostriedkami, zrazu môže byť kadejakým závanom vyvrátená, zmietaná alebo rozvrátená.“

Reformátor Ján Kalvín popisuje význam a poslanie sviatostí pre našu vieru. Myslíme si, že máme dobrú a schopnú vieru. Len ťažko ju však vieme sami strážiť a budovať. Viera je krehká, ako sme krehkí my, preto sa musí využiť. Na to sú nám dané vlastné Božie prostriedky. Sami dokážeme uznať, že hriech sa po-

Spoločenstvo Raoul Wallenberg, organizácia Raoul Wallenberg a Ministerstvo ľudských zdrojov prideľovali dňa 16. januára ocenenia za záchranu človeka, ktoré boli ustanovené na pamiatku švédskeho záchrancu Wallenberga. Toto uznanie udeľujú ľudom, ktorí svojím pôsobením, svojou životnou cestou ukazujú príklad humanizmu. Tohto roku ocenili aj duchovnú našej cirkvi, duchovnú z Veľkých Ludiniec, väzenskú duchovnú Évu Antala.

– V prvom rade blahoželáme k uznaniu, ktoré ste dostali ako ocenenie za vašu prácu v oblasti uplatňovania ľudských a občianskych práv, zabezpečných zákonov, ako aj v obetavej práci v záujme zachovania harmonickej jednoty spolunažívania menšín. Vidiac vašu jemnú postavu, sa už mnohí a mnohokrát začudovali, prečo ste sa stali práve väzenskou duchovnou...

– Ako študentka teológie som nikdy nemyslela na to, že by som sa stala väzenskou duchovnou. Zapájala som sa do detskej a mládežníckej misie, chodievali sme na návštevy do nemocníc. Ako zborová farárka som však dostala poverenie od vedenia mojej cirkvi, aby som sa zúčastnila na konferencii väzenskej misie v Szegede. Stal sa zázrak, lebo už v prvý deň som cítila, že práve toto by som chcela robiť popri svojej cirkevnozborovej službe. Začala som a je to už 17 rokov...

Éva Antala sa narodila v roku 1973 v duchovenskej rodine v Komárne. Jej starý a prastarý otec boli duchovnými. Svoje štúdiá začala v roku 1992 v Protestantском teologickom inštitúte v Kluji, pokračovala v nich na Evanjelickej teológii v Nagyszében a promovala na Evanjelickej teologickej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave, kde získala magisterský titul. Od roku 1997 je duchovnou Reformovaného cirkevného zboru Veľké Ludince. Svoju činnosť v oblasti väzenskej misie začala v roku 1999 a dostala poverenie na koordináciu väzenskej pastoračnej činnosti v našej cirkvi. V roku 2004 – po ukončení postgraduálneho štúdiá na Reformovanej teologickej akadémii v Sárospataku – získala diplom väzenskej duchovnej. Doktorát získala na Husitskej teologickej fakulte Univerzity Karlovej v Prahe v roku 2011. Témou jej rigorózne práce je: *Úloha temperamentu v pastoračii dlhodobo odsúdených na trest odňatia slobody alebo odsúdených na doživotie*. Od roku 2011 je výkonnou riaditeľkou Slovenskej bratskej väzenskej spoločnosti.

Éva Antala bola ocenená Z ľudskosti zložila skúšky na výbornú

– Dodnes ste sa už stali uznávanou odborníčkou v tejto oblasti. Mnohokrát vás vaši zahraniční kolegovia pozývajú na konferencie kvôli výmene skúseností. V čom vidíte naše zaostávanie?

– Tak, ako v iných štátoch, ani u nás v období socializmu nebolo možné pastoračne sa starať o odsúdených. Aj po roku 1989 prešlo ešte 10 rokov, kým sme sa rozbehli. Túto oblasť služby teda bolo potrebné nanovo oživiť. Pravdou je aj to, že našu prácu ovplyvňuje aj systém odsúde-

nia a ospravedlnenia, ktorý podlieha mnohým zmenám. V tejto službe je nás málo, ešte stále nemáme dost dobrovoľníkov, lebo mnohí sa boja toho, že táto služba bude veľmi ťažká. Sťažujú to aj formality, trvajúce mnoho týždňov, možno aj mesiacov – ako napríklad povolenia, zorganizovanie vstupov do väzníc.

– Tak, ako vo všetkom, aj tu na nás, ktorí sme za hranicami, čakajú väčšie a náročnejšie úlohy.

– Nie je tajomstvom, že cieľovú skupinu tvoria prevažne maďarskí odsúdení, o ktorých by sme sa chceli starať, veď to nikto iný nerobí. Keďže k nám do skupín chodia aj príslušníci iných náboženstiev a etník, naše podujatia sú zvyčajne dvojjazyčné. Služba je aj kvôli tomu náročnejšia a vyžaduje si mnoho prípravy.

– Viem, že počas leta poskytujete deťom odsúdených možnosť zúčastniť sa v táboroch. Prečo považujete túto úlohu za dôležitú?

– Považujem ju za dôležitú, lebo deti nemôžu za to, do akej rodiny sa narodili. Chceli by sme im ukázať príklad, aby sa ľahšie dokázali začleniť do spoločnosti, ale našim najdôležitejším cieľom je, aby čo najskôr spoznali Boha. Aby aj ony mali úprimných priateľov, aby túžili po zbožných priateľoch a aby neupadli do tých chýb, ktoré už urobili ich rodičia. Najdô-

ležitejšie je, že ony sú generáciou budúcnosti, takže nie je jedno, aké vplyvy ich zastihnú v čase dospievania.

– Kde by ste chceli vidieť väzenskú misiu našej cirkvi o 10-20 rokov?

– Bola by som rada, keby sme v každom ústave na výkon trestu odňatia slobody mali dobrovoľných pomocníkov – či už duchovných, alebo laikov. Potešila by som sa, keby sme mohli ročne uskutočniť aspoň 3-4 tábory v rôznych kútoch našej krajiny za pomoci dobrovoľníkov z cirkevných zborov, pedagógov, sociálnych pracovníkov, katechétov. Bola by som rada, keby sme dokázali viac podporiť tie nadané deti a mládež, ktorí by sa chceli ďalej učiť a získať diplom, ale kvôli poznačenému životu ich rodičov im to nie je umožnené. Chcela by som, aby sme mohli spolu s ďalšími odvetvami cirkvi i s jej diakoniou spolupracovať a vzájomne si pomáhať na Božiu slávu.

Lucia Kis

Raoul Wallenberg – človek uprostred neľudskosti

Raoul Wallenberg je potomkom švédskej obchodníckej rodiny. Do maďarského hlavného mesta prišiel 4 mesiace po obsadení Maďarska nemeckými vojskami v júli 1944, práve v tom čase, keď vodca Miklós Horthy – pod silným tlakom zahraničia a cirkvi – dal zastaviť deportácie židov. Táto – na istý čas sa uvoľňujúca atmosféra – bola priaznivá pre záchranu ľudí, do ktorej sa bez meškania zapojil aj švédsky diplomat. Už v auguste vystavil 4500 ochranných cestovných pasov, ktoré dal maďarskými úradmi schváliť ako „rodinné doklady“, a tak mohol každý vydaný dokument zachrániť viacero ľudských životov. Od počiatku efektívne spolupracoval s Červeným krížom, s diplomatmi neutrálnych krajín a s maďarskými pomocníkmi. Hoci v našej krajine situácia nadobudla dramatický zvrät neúspešným pučom, záchrancovia ľudí – a medzi nimi Raoul Wallenberg, ktorý zohrával čoraz dôležitejšiu úlohu – sa nevzdali: Mnohokrát s nasadením vlastného života pokračovali v zachraňovaní desaťtisícov ľudí, ktorí boli v ustavičnom nebezpečenstve. Kým svojich druhov zachraňoval pred fašistami, nemohol tušiť, že o niekoľko týždňov neskôr sa sám stane obeťou iného utláčajúceho systému. 17. januára 1945 ho totiž odviekli sovietske vojská a už nikdy sa nemohol vrátiť vo Sovietskeho Zväzu.

(Zdroj: wallenberg.hu)

RKC na Slovensku dlhé roky udržiava veľmi dobré vzťahy s rýnskou dištriktovou cirkvou. V dňoch 9. až 15. januára 2016 sa biskup **László Fazekas** ako hosť zúčastnil zasadnutia synody.

Pred zasadnutím synody sa pozvaní hostia a vedúci synody spoločne radili ohľadom migrácie týkajúcej sa Európy s cieľom, aby vytvorili obraz o mienkach a krokoch partnerských cirkví, ktoré kroky sú schopné vykonať na zmiernenie, alebo riešenie tejto neľahkej situácie. Na konci zasadnutia boli v bodoch spísané kľúčové problémy a ich možné riešenia, aby táto situácia bola ovládateľná a vyriešiteľná.

Synodné zasadnutie rýnskej dištriktnej cirkvi v meste Bad Neuenahr

Po ekumenickom rokovaní v nedeľu v kostole mesta Bad Neuenahr sa slávnostnou bohoslužbou začalo zasadnutie synody. Medzi hlavné témy patrila otázka migrácie z pohľadu dištriktu, zníženie výdavkov a hlásenia s návrhmi jednotlivých pracovných skupín. Na synode sa preberala – už nám známa, zároveň v nás odpor vyvolávajúca téma – matričné uznanie spoluzitá párov rovnakého pohlavia. Dištrikt už v roku 2000 uznal ich spolužitie a umož-

nil ich zosobášenie v cirkvi, ale vtedy to nebol žiadny úradný úkon. Teraz legalizovali tieto sobáše, ktoré môžu byť matrikované. Uznesenie umožňuje duchovným z výhrady svedomia odoprieť výkon sobáša, súčasne zaväzuje presbyterov, aby v týchto prípadoch pomocou seniora zabezpečili sobáš v inom zbere. Jeden duchovný, ktorý bol doteraz proti týmto sobášom vyhlásil novinám, že sa za posledné roky presvedčil o tom, že sa sobáše medzi ľuďmi rovnakého pohlavia konajú dostatočnou vážnosťou a zodpovednosťou. Zato súhlasí s pápežom Františkom: „Ako by som ja mohol posúdiť lásku dvoch ľudí?“

Toto všetko nás núti porozmýšľať o tom, čo v našej dobe znamená štvoritá základná norma – sola fide, sola gratia, sola Scriptura a solus Christus – či naozaj podľa nich zariaďujeme naše životy, osobné, spoločenské a iné otázky. **László Fazekas**

Bohoslužba so spomienkou

Čas neúprosne letí a tak, ako rýchlo ubehol minulý rok, ani sme sa nenazdali, a máme za sebou už aj prvý mesiac nového roka. Ubehol teda rok od poslednej rozlúčky s dlhoročným presbyterom a kurátorom nášho rákoškého cirkevného zboru bratom **Jánom Mikom**. Práve tomuto výročiu bola venovaná aj posledná januárová kázeň. Duchovná zboru **Simona Abošiová** ju viedla v duchu Pisma svätého: *Ježiš je svetlo*. Svetlo, ktoré nám svieti na cestu životom, a pomáha nám prekonávať všetky starosti a životné prekážky. Práve s pomocou Božou bol roky takýmto svetlom zboru aj nebohý kurátor Ján Miko. V duchu Slova Božieho pre zbor žil i konal.

Po krásnej náučnej kázni a po offerách k 1. výročiu úmrtia brata Mika a k 30. výročiu úmrtia jeho manželky, sestry Hele-

Duchovná zboru Simona Abošiová, presbyteri a príbuzní, počas tichej modlitby pri hrobe nebohého kurátora Jána Mika.

ny si prítomní veriaci a veľká časť rodiny od pani farárky vypočuli potešujúce a posilňujúce slová z Pisma svätého: *Budem tu navždy s vami*. Slová, ktoré po zamyslení sa každého veriaceho človeka hovoria za všetko. Áno, Pán Ježiš bol, je a bude tým článkom nášho života, ktorý nás nikdy neopustí. On je tou hnacou silou našich životov.

Po ukončení bohoslužby viedla cesta duchovnej, zboru, presbyterstva a príbuzných nášho nebohého kurátora na miestny cintorín. Tam sme k jeho hrobe položili spomienkový veniec a spoločne sme sa sklonili k tichej modlitbe. Teda spomíname a nezabudneme.

Vojtech Sokoli

Pomoc, ktorá prekročila hranice

Dňa 3. februára 2016 sa konala tlačová konferencia Ústredia diakonie RKC na Slovensku. Podujatie sa uskutočnilo v budove Maďarského reformovaného cirkevného zboru Košice. Tlačová konferencia bola zvolaná s cieľom informovať širokú verejnosť o priebehu a realizácii zbierky RKC na Slovensku na podporu reformovaných rodín žijúcich v Zakarpatsku. Na tlačovej konferencii sa zúčastnili: zástupca biskupa **Róbert Géresi**, riaditeľka Ústredia diakonie **Henrietta Ibosová**, a seniori troch seniorátov RKC v Zakarpatsku, **Attila Balogh**, **Miklós Zsukovszky** a **Attila Hunyadi**.

Henrietta Ibosová v slovenskom jazyku podrobne informovala o udalostiach

minulého roka, o začiatkoch a celkovom priebehu i úskaliach celocirkevnej zbierky. **Róbert Géresi** zdôraznil: „Výsledky zbierok aj nás ohromili. V histórii RKC na Slovensku sa podarilo uskutočniť rekordnú zbierku v hodnote 73 458,71 eur, hoci zbierka trvala len tri mesiace, od 1. marca 2015 do konca mája 2015.“ Zástupca biskupa podal správu aj o tom, že sa niekoľkokrát uskutočnili stretnutia delegácie našej cirkvi so zástupcami tamajších seniorátov za účelom dohodnutia podpory programov z výnosov zbierky. Programy, ktoré sa v roku 2015 finančne podporili sú: výdajňa teplých jedál, detské tábory, potravinové balíčky a nákup palivového dreva na zimné mesiace.

V roku 2016 financie, ktoré zostali zo zbierky, budú použité na podporu detí z Detského domova v Donecku, tento projekt je zatiaľ vo fáze príprav a pravdepodobne sa to bude realizovať spolu s diakoniami z Čiech, Maďarska, Poľska a zo Slovenska. V decembri 2015 sa Synodná rada RKC na Slovensku uzniesla o tom, že v humanitárnej pomoci pre Ukrajinu bude pokračovať aj v roku 2016. Tlačová konferencia sa končila slovami berehovského seniora **Miklós Zsukovszky**: „Som vdáčný, že Boh oslovil reformovaných kresťanov, aby sa spojili a podporili nás v týchto ťažkých životných chvíľach. Ďakujeme, že Božie slovo sa stalo skutočnosťou: Jedni druhých bremená znášajte, a tak naplníte zákon Kristov.“

Tímea Pándy Kovács

Delegát Kórejskej presbyteriánskej cirkvi Park Sung Kon vykonáva misijnú službu medzi kórejskými reformovanými žijúcimi na Slovensku od roku 2004. Dňa 24. januára 2016 toto spoločenstvo vzdávalo vďaku za 10 rokov svojej existencie v Bratislave. Na základe rozhodnutia Synody tvoria od roku 2014 Kórejský misijný cirkevný zbor so sídlom v Bratislave. Na tejto jubilejnej spomienke sa v zastúpení našej cirkvi zúčastnil zástupca biskupa Ján Semjan, a slúžil aj spevokol Fireszu Cantate Domino pod vedením Csongora Szabó.

Jeho nečakaná smrť zasiahla všetkých nás, ktorí sme ho poznali a mali radi. Aj on bol jedným z tých, ktorí boli ešte považovaní za velikánov pražskej teológie.

Jeho meno mi bolo známe už pred začiatkom mojich teologických štúdií. Keďže bol spolužiakom môjho otca, často sa spomínalo na jeho jedinečnú usilovnosť, vytrvalosť, túžbu po vedomostiach. Práve preto som s veľkou zvedavosťou očakával stretnutie s tým profesorom, o ktorom sa môj otec tak uznanlivo vyjadroval. Môj prvý dojem z neho nemožno nazvať úplne pozitívnym, lebo sa zdal byť autoritatívnou, až prísnu osobnosťou, ale neskôr vysvitlo, že to je len zdanie. Ako u prevažnej väčšiny našich učiteľov, aj v jeho prípade bolo za skromným vonkajším zjavom vidieť bohaté vedomosti a ešte väčšiu skromnosť. Nikdy sa neukájali svojimi vedomosťami, ale pokorne priznávali (hoci aj pred nami), ako ďaleko sú ešte od dokonalosti. Bolo to neodškriepiteľné a nespochybniteľné plus našich učiteľov, ktoré sme začali chápať a oceňovať až neskôr, keď sme už mali istý základ na porovnanie.

Maďarskí reformovaní študenti sa asi zriedkavejšie mohli zúčastňovať na prednáškach Pavla Filipiho, nakoľko predmety z odboru praktická teológia im boli prednášané v materinskom jazyku, ale náš ročník mal šťastie. S úžasom sme pozorovali, s akým majstrovstvom dokáže odborník na praktickú teológiu vyučovať poznanie Nového zákona, neskôr bolo pre nás zážitkom jeho zastupovanie latinčiny. Jeho živé večerné diskusie o smrti s jedným uznávaným krčným (ušným) lekárom sú pre mňa živou spomienkou dodnes.

Pri čítaní jeho kníh vidíme pred sebou autentického a precízneho teo-

PAVEL FILIPI (1936–2015)

lóga. Ale neosvedčil sa iba ako dobrý teológ, ale v prvom rade ako dobrý človek. Po viacerých spoločne strávených rokoch sa pre nás jeho autoritatívny a prísny zovňajšok zmenil, lebo ho skrátil „vnútorný človek“. Vždy sme sa na neho mohli obrátiť so svojimi starosťami i prosbami, nikdy nemeškal s pomocou a všetko to robil tak ochotne a prirodzene. Aj preto bolo pre mňa najväčším zážitkom, že som si diplom mohol prevziať z jeho ruky. Možno málokto vie, že bol aj medzinárodne uznávaný, ba môžem povedať, že bol svetoznámy odborník. To som viackrát mohol zažiť aj osobne. Jeho pričinením som sa dostal do ekumenického grémia, ktorého členom som dodnes. Nádherným pocitom bolo počuť ho prehovoriť na medzinárodných fórach! Jeho argumenty a teologické úvahy počúvalo uznávané publikum s otvorenými ústami. Ja som to vždy prežíval na úrovni: Toto je môj učiteľ! Ale môj učiteľ nespýšnel, aj naďalej zostal takým pokorným a jednoduchým. Dôveryhodný odborník na

praktickú teológiu, ktorý spolu so svojou manželkou viackrát bol aj slúžil u nás. Tešil sa zo stretnutí, zo spoločne strávených dní, obdivoval pohostinnosť našich ľudí. Nevie, nakoľko jednoliate je posudzovanie jeho osoby v kruhu našich duchovných – to si zväzi každý sám. Ja však na Neho spomínam iba s vďačnosťou a som mu dlžný veľké: Ďakujem!

To neznamená, že by medzi nami neboli bývalí rozdiely v názoroch. Boli. V prvom rade vzhľadom na našu národnú a historickú minulosť, ako aj vzhľadom na jedno jeho stanovisko, na ktoré som musel reagovať. Musel som, lebo aj učiteľ sa môže myliť, ak sa na národné či cirkevné veci pozerá zvonka. Je zvláštne, že na tento môj list neprišla odpoveď – ani za, ani proti. To by som si však nemyslel, že by ma neuznal za hodného odpovede. Toto nebolo príznačné pre našich učiteľov. Azda sa nad tým zamyslel? Možno. Verím, že túto tému si vyjasníme pred večným Bohom – v radosť z toho, že sa vidíme z tváre do tváre. V našej poslednej korešpondencii – niekedy na jeseň r. 2015 – som ho žiadal o radu. Ochotne mi pomohol, ale už sa sťažoval na svoj zdravotný stav. Žiaľ, jeho choroba sa ukázala byť vážnou. Jeho srdce dotieklo dňa 28. decembra 2015. Cestou všetkých živých opäť odišiel jeden z veľkých pražských mohykánov, ale zostalo všetko, čo s vierou a láskou odovzdával svojim študentom. Jedna jeho latinská veta mi navždy zostane v srdci: Providentia Dei, hominum confusionem!

Ako dobre, že on už nemusí zažívať ľudské zmätky, len starostlivosť mocného Boha, o ktorej svedčil spoza katedry aj z kazateľne. Lúčime sa s ním: Bratře profesore, milý Pavle, díky moc! Pál Erdélyi

Predsedníctvo synody. Dňa 6. januára sa v Rimavskej Sobote konalo zasadnutie Predsedníctva synody.

Odvzdávanie ocenení. Prezident Slovenskej Republiky Andrej Kiska dňa 7. januára pri príležitosti 23. výročia vzniku Slovenskej Republiky odovzdával vysoké štátne ocenenia. K tomuto slávnostnému aktu, na ktorý bol pozvaný aj biskup našej cirkvi, došlo v Rytierskej sále Bratislavského hradu.

Synoda. V dňoch 9–11. januára sa biskup László Fazekas zúčastnil na zasadnutí Synody Rýnskeho cirkevného distriktu v Neuenahre a tiež na predchádzajúcej konzultácii, ktorá sa týkala otázky migrantov.

Ekumenická rada. Dňa 14. januára sa v Ústredí Evanjelickej cirkvi v Bra-

Duchovenské skúšky

Komisia na kvalifikáciu duchovných Reformovanej kresťanskej cirkvi na Slovensku aj v roku 2016 vypisuje I. a II. duchovenskú skúšku.

Na skúšku je možné písomne sa prihlásiť do 30. apríla 2016 na Kancelárii synody (Rimavská Sobota, Hlavné námestie 23).

K prihláške je potrebné pripojiť:

V prípade I. duchovenskej skúšky: vypracované kázne podľa vypísaných textov s obsahom (formát A/4 – viazaný) v 2 vyhotoveniach.

V prípade II. duchovenskej skúšky: služobné potvrdenie o kaplánskej činnosti a o časti kaplánskej praxe – potvrdené dozorným farárom alebo seniorom; súhlas Synodnej rady, v prípade že ešte Synodná rada nerozhodla kópiu žiadosti o súhlas spolu s prílohami ak kaplán žiada započítať dobu štúdia do kaplánskej praxe; kópiu kmeňového listu uchádzača potvrdený Kanceláriou synody; v prípade cudzinca súhlas kompetentného biskupa, že žiadateľ môže vykonať II. duchovenskú skúšku v Reformovanej kresťanskej cirkvi na Slovensku; písomnú prácu a vypísané kázne pre II. duchovenskú skúšku.

Termín a miesto I. skúšok duchovenskej spôsobilosti: **9. septembra 2016** o 9.00 hodine na Biskupskom úrade v Komárne.

Termín a miesto II. skúšok duchovenskej spôsobilosti: **9. septembra 2016** o 14.00 hodine na Biskupskom úrade v Komárne.

Otázky a témy na skúšku je možné si vyžiadať na e-mailovej adrese: office@reformata.sk.

islave konalo zasadnutie Správnej rady Ekumenickej rady cirkví v Slovenskej Republike. Na zasadnutí sa rokovalo o programe ekumenickej bohoslužby dňa 24. januára a o situácii migrantov.

Recepcia. Prezident Slovenskej Republiky Andrej Kiska prijal dňa 14. januára predstaviteľov cirkví v Slovenskej Republike na recepcii.

Vedecká rada. Dňa 15. januára sa konalo zasadnutie Vedeckej rady Reformovanej teologickej fakulty Univerzity Jánosa Selyeho, kde sa rokovalo o viacerých dôležitých témach, týkajúcich sa budúcnosti univerzity (akreditácia, skúšky, dizertačné skúšky a dátumy konferencií).

HEKS. Na podujatí organizovanom v záujme východoeurópskych štátov švajčiarskou podpornou organizáciou HEKS v dňoch 22–24. januára v Zürichu biskup našej cirkvi informoval o živote našej cirkvi a o pôsobení cigánskej misie, ktorá požíva podporu tejto podpornej organizácie.

Ekumenický modlitebný týždeň. Zástupca biskupa Róbert Géresi zastupoval našu cirkev na bohoslužbe, ktorá sa konala dňa 24. januára pri príležitosti ukončenia Ekumenického modlitebného týždňa za jednotu kresťanov. Podujatie sa uskutočnilo v evanjelickom kostole v Zemianskom Podhradí. Bohoslužbu vysielala Slovenská televízia v priamom prenose.

Jubileum. Kórejský reformovaný cirkevný zbor dňa 24. januára v Bratislave slávnostnou ďakovnou bohoslužbou oslávil 10. výročie svojho vzniku. Na tejto slávnosti našu cirkev zastupoval zástupca biskupa Ján Semjan.

Pamätný deň. Dňa 27. januára došlo v historickej budove Národnej rady Slovenskej Republiky k oceneniu Spravodlivých medzi národmi, ktoré udeľuje od roku 1963 Veľvyslanectvo Izraela pri príležitosti Medzinárodného dňa Holokaustu tým, ktorí, riskujúc svoj život,

zachránili prenasledovaných Židov počas II. svetovej vojny. Na tomto podujatí sa medzi inými zúčastnil prezident republiky Andrej Kiska a Yitsak Vaknin, podpredseda izraelského Parlamentu. V

zastúpení našej cirkvi bol prítomný biskup László Fazekas.

Tlačová konferencia. Dňa 3. februára 2016 sa konala tlačová konferencia Ústredia diakonie Reformovanej kresťanskej cirkvi na Slovensku. Podujatie sa uskutočnilo v budove Maďarského reformovaného cirkevného zboru Košice. Tlačová konferencia bola zvolaná s cieľom informovať širokú verejnosť o priebehu a realizácii zbierky Reformovanej kresťanskej cirkvi na Slovensku na podporu reformovaných rodín žijúcich v Zakarpatsku. Na tlačovej konferencii sa zúčastnili: zástupca biskupa Róbert Géresi, riaditeľka Ústredia diakonie Henrietta Ibošová, a seniori troch seniorátov Reformovanej kresťanskej cirkvi v Zakarpatsku, Attila Balogh, Miklós Zsukovszky a Attila Hunyadi.

Prosa

Prosíme našich spolupracovníkov, ktorí mienia o hocijakej cirkevnej príležitosti v našom mesačníku uverejniť článok, aby svoj rukopis po nastaní udalosti v čo najkratšej dobe (podľa možnosti do 10 dní) boli láskaví zaslať na adresu redakcie uvedenú v tiráži.

Zároveň prosíme autorov, aby svoje rukopisy podľa možnosti zasielali e-mailom.

Redakcia

KALVÍNSKE HLASY

Úradný orgán Reformovanej kresťanskej cirkvi na Slovensku. Adresa vydavateľa: Jókaiho 34, 945 01 Komárno. IČO: 00179191.

Vychádza mesačne.

Šéfredaktor: László Fazekas

Redaktor: Lucia Kis

Sekretárka a distribútorka: Lucia Kis
Predplatné prijíma každý reformovaný farský úrad i redakcia.

Predplatné na jeden (kalendárny) rok: 3,60 eur.

Distribúciu vykonáva redakcia:

930 10 Dolný Štál 380

E-mail: kh@reformata.sk

Telefón: 031/55 90 141 (zároveň fax i odkazovač).

Redakcia došlé rukopisy nearchivuje a nevracia, vyhradzuje si právo na ich odbornú úpravu.

Tlačiarenská príprava: Lukács Kis

Tlač: Reproffset, Dunajská Streda

ISSN: 1335-3713

Evidenčné číslo: EV 3627/09